

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום ב' כ"ב אדר ב' תשע"ד

בס"ד

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

סוכה - מ"ט

1. מנין ש'שיתין' נבראו בששת ימי בראשית?

א. "חמוקי ירכיך" - 'שיתין' המוסתרים כירך. "כמו חלאין" - שחלולים ויורדין עד התהום. "מעשה ידי אמן" - הקב"ה.

ב. בראשית - ברא 'שית'.

לר' יוסי: המקור שיוורד לתהום: "ויטעהו שורק" [ביהמ"ק שהוא שורש ישראל] [ויבן מגדל בתוכו] [מזבח העשוי כמגדל] וגם יקב חצב בו [שיתין]

לר' אלעזר ב"ר צדוק: אינו נשפך לתהום אלא ללול.

2. לול קטן ביין כבש למזבח אחת ל-70 שנה מלקטין משם יין קרוש הדומה לעיגולי דבילה. מדוע היו שורפין אותו במקום קדוש?

למדו גזירה שווה "בקודש הסך נסך" מנותר "קודש הוא". שדינו להישרף במקום קדוש.

3. נסכים מועלין בהם. ומזמן שירדו לשיתין אין מועלין בהם. על איזה יין מדובר?

לשון א': לר"א ב"ר צדוק: יין קרוש הנמצא בלול. לרבנן: שקלטו אדם בכלי קודם שישפך לשיתין.

לשון ב': מסבירה את הטעם: לרבנן: שאינם צורך גבוה. ולראבר"צ: אע"פ שצריך שריפה, דבר שנעשית מצוותו, אין מועלין בו.

4. ריש לקיש: בזמן ניסוך המים פוקקין את השיתין להראות שהמזבח שבע מלשון "שכר לד" מה למדו מזה?

שאדם שבע מיין לא ממילוי כרסו אלא ממילוי גרונו בלגימות גסות.

ותלמיד חכם שאין לו יין רב, יגמע כך וירוה את עצמו. וכך היה גומע רבא לחיבוב מצווה.

5. מה נלמד מהפסוק "מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך"?

"מה יפו" - ישראל בעלייתם לרגל.

"בת נדיב" - בניו של אברהם הנקרא נדיב - "נדיבי עמים וכו' אברהם" ודווקא הוא שהיה הראשון לגרים.

"חמוקי ירכיך" - דברי תורה צריכים להיות בסתר [ולא בשוק] כירך שמוסתר.

וכמו שאמר ר' אלעזר: עשות משפט זה דין, אהבת חסד זה גמילות חסדים. והצנע לכת עם אלוקיך זו לוויית מת והכנסת כלה לחופה. ואם אלו שדרכם בפרסום נאמר והצנע לכת ק"ו דברי צנעה כצדקה וכתורה.

6. אלו עוד מימרות נאמרו מר' אלעזר בענינים אלו?

א. גדול העושה צדקה יותר מכל הקורבנות. שנאמר: "עשה צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח".

ב. גדולה גמ"ח מהצדקה - שנאמר על צדקה: 'זרעו'. ועל חסד: 'קצרו'. והרי זריעה היא רק ספק וקצירה היא ודאי.

ג. אין צדקה משתלמת לפי סכום אלא לפי הטרחה כגון שנותן פת אפויה או שמוליך לביתו. [מהלימוד לעיל]

והוסיפו: שגמ"ח גדול מצדקה בג' דברים: א. בין בגופו בין בממונו, ב. בין לעניים בין לעשירים, ג. בין לחיים בין למתים.

ד. העושה צדקה ומשפט כאילו מילא כל העולם בחסד. יקר וקשה למצוא עניים הגונים ורק המתאמץ זוכה.

וירא שמים זוכה למצוא שנאמר "וחסד ד' וכו' על יראיו" [ועוד למדו: שאדם שיש לו חן בידוע שהוא ירא שמים]

ה. "ותורת חסד על לשונה" הכוונה לתורה שהיא לשמה. ולא יכא דאמרי הכוונה ללומד תורה ללמדה.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)